

СЛАВА ВАМ, ДОЧКИ НАШОЇ КРАЇНИ!

Научн. чит. зал

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ XXXII

ВИХОВАТЕЛЬ МОЛОДІ

НАПЕРЕДОДНІ свята — Міжнародного жіночого дня — Зої Антонівни Бабайцевій, доценту філологічного факультету нашого університету, минуло вісімдесят років.

Багато десятиріч виховує вона молоді кадри філологів, віддаючи їм не тільки свої знання, але й полум'я свого серця. Її лекції завжди цікаві, яскраві, добре запам'ятовуються і завжди насичені ліризмом, що взагалі властивий їй.

Важко назвати місто, в якому вона працювала учні і вихованці Зої Антонівни. І де б вони не жили, з великою вдячністю згадують свого вчителя, людину, яка допомогла їм глибше і тонше відчувати світлу поезію Пушкіна, викривальний пафос лірики Лермонтова, м'який і задушевний гумор Чехова.

В день восьмидесятиріччя Зої Антонівни на адресу Пушкінської наукової комісії Одеського будинку вчених, яку вона очолює протягом багатьох років, надійшло багато поздоровлень з різних куточків нашої країни.

Ось що пише член-кореспондент АН СРСР М. Алексеев — попередник Зої Антонівни на посту голови Пушкінської комісії:

«Дорогу Зою Антонівну від усієї душі поздоровляю досягненням восьмидесятиріччя. Бажаю бути живою і здоровою багато років, пожнати плоди чудової діяльності на поприщі культури і освіти, так само стояти на чолі пушкіністів півдня».

Всі, хто знає Зою Антонівну, з задоволенням приєднуються до цього поздоровлення.

Н. ОСТРОВСЬКА,
науковий співробітник філіалу
Одеського краєзнавчого музею.

З ДОБРИМ настроєм зустрічає свято — Міжнародний жіночий день — студентка третього курсу хімічного факультету Тая Матяш. Зимову сесію вона завершила успішно. Старанно оволодіває вона знаннями і в другому півріччі.

НА ЗНІМКУ: студентка Т. МАТЯШ.

Фото П. СОКАЛЬСЬКОГО.

За наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордена Трудового Червоного Прапора
державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 6 (851).

6 березня 1966 р.

Ціна 2 коп.

РАДЯНСЬКІ ЖІНКИ

Є глибокий зміст в тому, що Міжнародний жіночий день 8 Березня відзначається у всьому світі як перше весняне свято.

В нашій країні після перемоги Жовтня Міжнародний жіночий день — свято радянських жінок, огляд їх видатних досягнень в будівництві нового життя.

В цьому році день 8 Березня відзначатиметься ще урочистіше і святковіше. Указом Президії Верховної Ради СРСР в знак видатних заслуг радянських жінок в комуністичному будівництві і в захисті Батьківщини цей день оголошено неробочим.

Від дня народження Радянської держави питання про повне розкрячення і звільнення жінок, про ліквідацію їх фактичної нерівності вирішувалось і вирішується в тісній єдності зі всіма завданнями розвитку економіки, культури, перетворення життя народу на нових засадах.

Знову і знову перед уявою встає жива історія життя, боротьби і праці жінок на всіх етапах розвитку Радянської держави. Роки перших п'ятирічок... На лісах новобудов і в цехах індустріальних гігантів наші матері і старші сестри були в перших рядах ударників праці, оволодіваючи новими професіями, осягаючи висоти науки і техніки.

Роки Великої Вітчизняної війни... Ніколи раніше з такою силою не проявлялись величчю і незламна воля радянських воїнів-трудівників, їх беззавітна відданість Батьківщині, героїзм на фронті і в тилу. Пліч-о-пліч зі своїми батьками і братами боролись і працювали жінки. Звання Героя Радянського Союзу, яким Батьківщина удостоє своїх синів і дочок за високу воїнську доблесть, носять 77 жінок нашої країни.

Сьогодні радянські жінки серед найактивніших і діяльних учасників всенародного походу за створення матеріально-тех-

нічної бази комунізму. З кожних 100 чоловік, зайнятих в суспільному виробництві, — 48 жінок. Це мільйони і мільйони трудівниць, невтомних і талановитих, допитливих і самовідданих. Вони керують складними агрегатами і конструюють унікальні машини, споруджують індустріальні гіганти, проводять розвідку надр, створюють проекти реконструкції і забудови міст, вирощують високі урожаї, керують заводами і колгоспами, цехами і бригадами, фермами.

Наші будні повні прикладами масового трудового героїзму жінок. І країна високо оцінює їх творчі діла, патріотичні починання. І мільйон 157 тисяч радянських жінок нагороджено орденами і медалями, а близько 3-х тисяч стали Героями Соціалістичної Праці, з них 24 удостоєні цього високого звання два рази.

Коли ми говоримо про нову долю радянських жінок, то ми з законною гордістю відзначаємо безприкладний духовний ріст наших трудівниць, небувалий розквіт їх талантів і їх величезний внесок в соціалістичну культуру.

В минулому навчальному році жінки СРСР склали 43 проценти студентів вузів і 49 процентів учнів середніх спеціальних учбових закладів. Серед спеціалістів з вищою і середньою освітою жінок майже 60 процентів. Понад 43 тисячі жінок — академіки, члени-кореспонденти академії наук, професори, доктори і кандидати наук, старші і молодші наукові співробітники, асистенти. За видатні досягнення в науці, техніці і культурі майже 800 жінкам присуджені звання лауреатів Ленінських і Державних премій.

Жінці доступний будь-який державний пост в нашому радянському, господарському апараті, у всіх громадських організаціях. В складі Верховної Ради СРСР нинішнього скликання 390 жінок-депутатів, у Верховних Радах союзних і ав-

тономних республік — 2915, а в місцевих Радах — понад 857 тисяч — майже 43 проценти депутатів місцевих органів державної влади.

Вся політика Комуністичної партії і Радянської держави проникнута глибокою повагою до жінки, невпинною турботою про її благо, найсприятливіші умови її праці, освіти, відпочинку, громадської діяльності, радісного материнства. Ця турбота закріплена законами держави. Вона складова частина планів нашого будівництва.

Все зростає піклування держави про благо народу, наших жінок знайшло своє наочне вираження в проекті Директив ХХІІІ з'їзду КПРС по п'ятирічному плану СРСР на 1966—1970 роки.

І наскільки не схоже з нашим, становище жінки в несоціалістичному світі! Там жінка — жертва соціальної несправедливості. Вона піддається дискримінації при найомі на роботу і в оплаті праці.

На всіх континентах жінки все сміливіше і рішучіше беруть участь в русі борців за свободу і демократію, соціальну справедливість. Надихаючим прикладом для них є становище жінок в СРСР, їх справжня рівноправність.

Радянські жінки простягають руку дружби своїм подругам з зарубіжних країн, які борються за свободу, проти імперіалізму і колоніалізму, за здійснення своїх світлих сподівань і надій. Вони і в подальшому з властивою їм енергією захищать мир і відстоюватимуть мир у всьому світі.

8 Березня 1966 року відзначається у нас в знаменний час — в дні підготовки до ХХІІІ з'їзду партії. Идучи назустріч події, радянські люди по добрій традиції сповнені патріотичних устремлінь порадувати країну трудовими подарунками. У великому трудовому змаганні на честь ХХІІІ з'їзду КПРС радянські жінки демонструють свою беззавітну відданість Батьківщині.

ВЕСНА, ХОРОШЕ!..

Фотоетюд П. СОКАЛЬСЬКОГО.

СЛУЖІННЯ ЛЮДЯМ

ЄВГЕНІЯ Володимирівна говорить не кваплячись, спокійно. Мова летить легко. Здавалось би прості істини, а як ясно і глибоко, велично і хвилююче висловлює вона їх. Це під силу тільки людині великих знань і щирих переконань. З незвичайною душевною щирістю ділиться вона ними. Є професії, які вимагають від людини всього життя. До таких належить важлива і прекрасна професія педагога. Інтелект Є. В. Гороховської скрашує цю професію. Своєю ерудицією, любов'ю до справи, громадською роботою, чупим ставленням вона завоювала повагу і любов студентів, викладачів, всіх оточуючих.

Дружба... Вона вважає її однією з форм виховання. Вміє Євгенія Володимирівна боритися за людину всім серцем, допомогти їй, своєчасно підбадьорити, полегшити їй шлях. Все її життя — служіння людям.

Радянська влада відкрила перед нею двері в науку. Комуністка з 1920 року, вона всі сили і енергію, все полум'я свого серця присвятила підготовці висококваліфікованих спеціалістів, безмежно відданих Радянській Вітчизні.

Праця і наука завжди молоді, і так само ніколи не постаріє серцем наша дорога Євгенія Володимирівна — людина чесна, пряма, добра.

Я. ШТЕРНШТЕЙН.

8 БЕРЕЗНЯ — МІЖНАРОДНИЙ ЖІНОЧИЙ ДЕНЬ

ЗІ СВЯТОМ, ДРУЗІ!

ОБГОВОРЮЄМО

ПРОЕКТ ДИРЕКТИВ
XXIII З'ЇЗДУ КПРС

ПО П'ЯТИРІЧНОМУ ПЛАНУ РОЗВИТКУ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА СРСР НА 1966—1970 роки

В ці дні увага всієї нашої партії, всього радянського народу звернена до опублікованого в пресі проекту Директив XXIII з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1966—1970 роки. В цьому проекті накреслені основні завдання дальшого розвитку народного господарства СРСР на майбутнє п'ятиріччя, визначені завдання промисловості, сільського господарства, транспорту і зв'язку, будівництва, науки, підвищення добробуту народу, задоволення його культурних запитів.

Радянські люди гаряче схвалюють проект Директив XXIII з'їзду КПРС по п'ятирічному плану. Зараз у відповідності з рішеннями Пленуму ЦК КПРС проходить ділове обговорення цього важливого документу в партійних організаціях, виробничих колективах, на зборах трудящих.

Гаряче обговорюють Директиви і комуністи нашого університету на факультетських партійних зборах.

Нижче публікуються перші матеріали, що надійшли до редакції, про обговорення проекту Директив.

СЕМІНАР АГІТАТОРІВ

ВІДБУВСЯ семінар агітаторів академічних груп. На ньому з інструктивною доповіддю про те, як будувати роботу по пропаганді і роз'ясненню проекту директив XXIII з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1966—1970 роки, виступив завідувач кафедрою політичної економії доцент О. Лобунець.

Уважно слухала його численна аудиторія. Доповідач порадив агітаторам провести по «Директивах» два заняття в академічних групах, дати можливість кожному, хто цього захоче, взяти участь в їх обговоренні, висловити свої думки. Семінар агітаторів пройшов інтенсивно, по-діловому.

КОРИСНА ЗУСТРІЧ

СУСПІЛЬНІ науки, зокрема історія КПРС, мають великий вплив на формування комуністичного світогляду студентів. Але профіль факультетів, скажімо, хімічного й філологічного, різний...

Питанням зв'язку викладання історії КПРС з профілем вузу і факультету був присвячений міський семінар викладачів кафедр історії КПРС м. Одеси, який проходив в залі засідань нашого університету.

В обговоренні доповіді доцента університету А. Іванова, доцента Вищого інженерно-морського училища М. Боднара взяли участь доцент Інституту інженерів морського флоту Ю. Синавський, доцент Інженерно-будівельного інституту Р. Найчук, доцент університету Я. Штернштейн та інші.

Такі зустрічі вчених необхідні, щоб обмінюватися досвідом, узагальнювати досягнення.

Недзвідського, І. М. Дузя, А. А. Москаленка, Г. А. Вязовського та інших; проведено одинадцять міжвузівських конференцій.

Проте, ще низька успішність студентів вечірнього і заочного навчання; кафедри мало приділяють уваги питанням методики, обговоренню творчих проблем; чимала кількість праць не сягає вище пересічного рівня; студенти недостатньо орієнтуються в бібліографії і т. д.

Товариші, які взяли участь в дебатах—А. Москаленко, В. Ружейников, С. Коган, В. Руденко, С. Бевзенко, Б. Шайкевич, Н. Букатевиц, Ф. Смагленко, — гаряче схвалили проект Директив XXIII з'їзду КПРС по п'ятирічному плану, внесли ряд пропозицій щодо поліпшення роботи, вказали на шляхи і засоби усунення недоліків.

Доцент В. ФАЩЕНКО.

ДОРОГОВКАЗ НА МАЙБУТНЄ

НА філологічному факультеті відбулися відкриті партійні збори. Після доповіді члена партійного бюро О. Лобунця і співповіді декана А. Жаборюка викладачі факультету обговорили проект Директив XXIII з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1966—1970 роки і внесли ряд конкретних пропозицій щодо поліпшення навчально-виховної і наукової роботи. У доповідях і виступах були висвітлені головні питання нашої праці за минуле семиріччя і викрито недоліки.

За семирічку філологічний факультет підготував 2200 спеціалістів. Розроблено ряд нових спецкурсів і спецсеминарів, надруковано близько 800 наукових праць, серед яких виділяються дослідження професорів Д. Г. Елькіна, С. П. Бевзенка, Н. І. Букатевица, доцентів А. В.

НАШІ ЗАВДАННЯ

НА відкритих партійних зборах факультету іноземних мов з доповіддю виступив доцент І. Шмаков. Аналізуючи проект Директив XXIII з'їзду КПРС, доповідач відзначив, що план розвитку народного господарства СРСР на 1966—1970 роки є новим важливим етапом в створенні матеріально-технічної бази комунізму, прискоренні темпів росту добробуту радянського народу. В результаті цього Радянський Союз досягне ще вищих рубежів в економічному змаганні з капіталізмом, що сприятиме посиленню світового революційного процесу.

Доповідач зупиняється також на тих завданнях, що поставлені в Директивах щодо покращання роботи вищої школи.

Після доповіді розпочались дебати, в яких виступаючи схвалили проект Директив, підвели підсумки праці факультету за минуле семиріччя, гостро критикували недоліки, що є на факультеті, та про-

понували ті заходи, що мають ліквідувати ці недоліки в учбово-виховній та науковій роботі.

Так, доцент Т. Бровченко, говорячи про стан наукової роботи викладачів факультету, які працюють в лабораторії експериментальної фонетики, вказала, що є науковці, які можуть розпочати написання кандидатських і докторських дисертацій.

Завідувач кафедрою англійської філології доцент В. Кухаренко, підводячи підсумки роботи кафедри, говорила, що партія вимагає працювати ще енергійніше. Ми не можемо миритися з тим, що в нас є ще викладачі, яким ми не можемо доручати викладання на старших курсах. Треба посилати таких людей на вищі педагогічні курси, де вони могли б підвищити свою кваліфікацію.

Нам треба менше опікати студентів. Потрібно проводити виховну роботу так, щоб вони самі проявляли ініціативу як в учбовій,

так і в суспільній роботі на факультеті.

Партійній організації треба постійно удосконалювати методи роботи з молоддю, організувати глибоке вивчення проекту Директив XXIII з'їзду КПРС серед молоді. Всю роботу на факультеті ми повинні скерувати на те, щоб гідно зустріти XXIII з'їзд рідної партії.

В обговоренні також взяли участь доцент Богданова, старший викладач Нейдорф, секретар партбюро Новиков.

Відкриті партійні збори прийняли розгорнуте рішення, в якому гаряче схвалюється проект Директив XXIII з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1966—1970 роки і накреслено ряд заходів щодо покращання учбового процесу, наукової та виховної роботи на факультеті.

Б. НИЖЕГОРОДОВ.

НА ВЧЕНІЙ РАДІ ОДУ

У Великому актовому залі відбулось поширене засідання Вченої Ради, на яке були запрошені всі викладачі та співробітники університету. Обговорювалось важливе питання про підсумки зимової сесії 1965/1966 навчального року на денному, вечірньому і заочному навчанні та завдання в учбово-виховній роботі в другому півріччі.

З доповіддю виступив виконуючий обов'язки проректора по учбовій роботі доцент О. Богатський.

Як ми розпочали свій 101 навчальний рік, які можемо зробити підсумки за I семестр, які в нас були недоліки, що ми маємо зробити в другому півріччі, щоб ліквідувати ці недоліки і значно поліпшити стан учбово-виховної роботи, — ось основні питання, що були висвітлені у доповіді.

Промовець відзначив, що 1965/1966 навчальний рік було розпочато організовано. Всі факультети та загальноуніверситетські кафедри разом з учбовою частиною уточнили планування учбового процесу. Були внесені істотні зміни в організацію і проведення практики, а також були поширені місця виробничої практики.

Далі доповідач звернув увагу на успішність старших курсів денного навчання, яка значно покращилась. Порівнюючи наслідки зимової сесії цього року з наслідками минулої, слід відзначити, що покращилась успішність на механіко-математичному факультеті, збільшилось число відмінників на хімічному та географічному факультетах, краще було складено іспити з суспільних наук.

Однак в організації учбового процесу в минулому семестрі було ряд недоліків, відзначає доповідач.

Так, на деяких факультетах знизилась успішність студентів на денному та вечірньому навчанні, порівнюючи з минулим навчальним роком. На деяких факультетах учбові плани та програми не переглянуті у світлі нових вимог. Були випадки, коли спеціальні курси читалися паралельно з загальними курсами. Неоднакова успішність на факультетах, є велика розбіжність в успішності також між курсами.

Найгірша успішність за семестр на других курсах денного, других-третьох курсах вечірнього та на перших-других курсах заочного навчання.

Трудова і учбова дисципліна вимагає різкого поліпшення як серед студентів, учбово-допоміжного персоналу, так і серед деяких викладачів.

Деякі завідувачі кафедрами слабо контролюють роботу викладачів-погодинників і не завжди знають, як вони виконують свої навантаження. Внаслідок цього допускається завищення кількості годин, визначених їм наказом по університету.

Говорячи про недоліки в роботі та аналізуючи їх, доповідач пропонує конкретні заходи щодо їх усунення. Нам треба і надалі продовжувати роботу по удосконаленню учбових планів, посилювати вимоги до студентів, підвищувати культуру обслуговування учбового процесу, ще з більшою увагою поставитись до наступного набору в університет.

В обговоренні доповіді взяли участь доцент І. Шмаков з кафедри філософії, виконуючий обов'язки декана механіко-математичного факультету професор М. Гаврилов, виконуюча обов'язки декана хімічного факультету доцент Н. Оленович, заступник декана юридичного факультету доцент Л. Стрельцов, доцент Зав'ялова, декан філологічного факультету доцент А. Жаборюк, завідувач кафедрою політекономії доцент О. Лобунець, секретар партійного бюро біологічного факультету професор Ф. Страутман, ректор університету професор О. Юрженко.

В своїх промовах виступаючи доповнили доповідь, піддали різкій критиці ряд недоліків, що не були зазначені в доповіді.

В заключному слові доцент О. Богатський підкреслив, що метою його доповіді було зробити наголос на недоліках та упущеннях, що ми маємо в роботі. Він подякував виступаючим за доповнення, критичні зауваження.

Поширена Вчена Рада прийняла розгорнуте рішення. В ньому наголошено на підвищенні рівня роботи факультетських і курсових методичних Рад і комісій з питань поліпшення учбових планів, програм, розробки і затвердження спецкурсів.

ШКОЛА ПРАЦЮЄ

НАРОДНІ КОНТРОЛЕРИ ВЧАТЬСЯ

ПРИ партійному комітеті університету розпочала свою роботу школа народних контролерів. 18 лютого відбулося перше заняття. Голова КНК Центрального РКП тов. Маценко Ю. А. прочитала лекцію на тему: «Ленінські принципи народного контролю та їх практичне здійснення».

Про основні завдання, які стоять перед університетом в галузі навчально-виховної, нау-

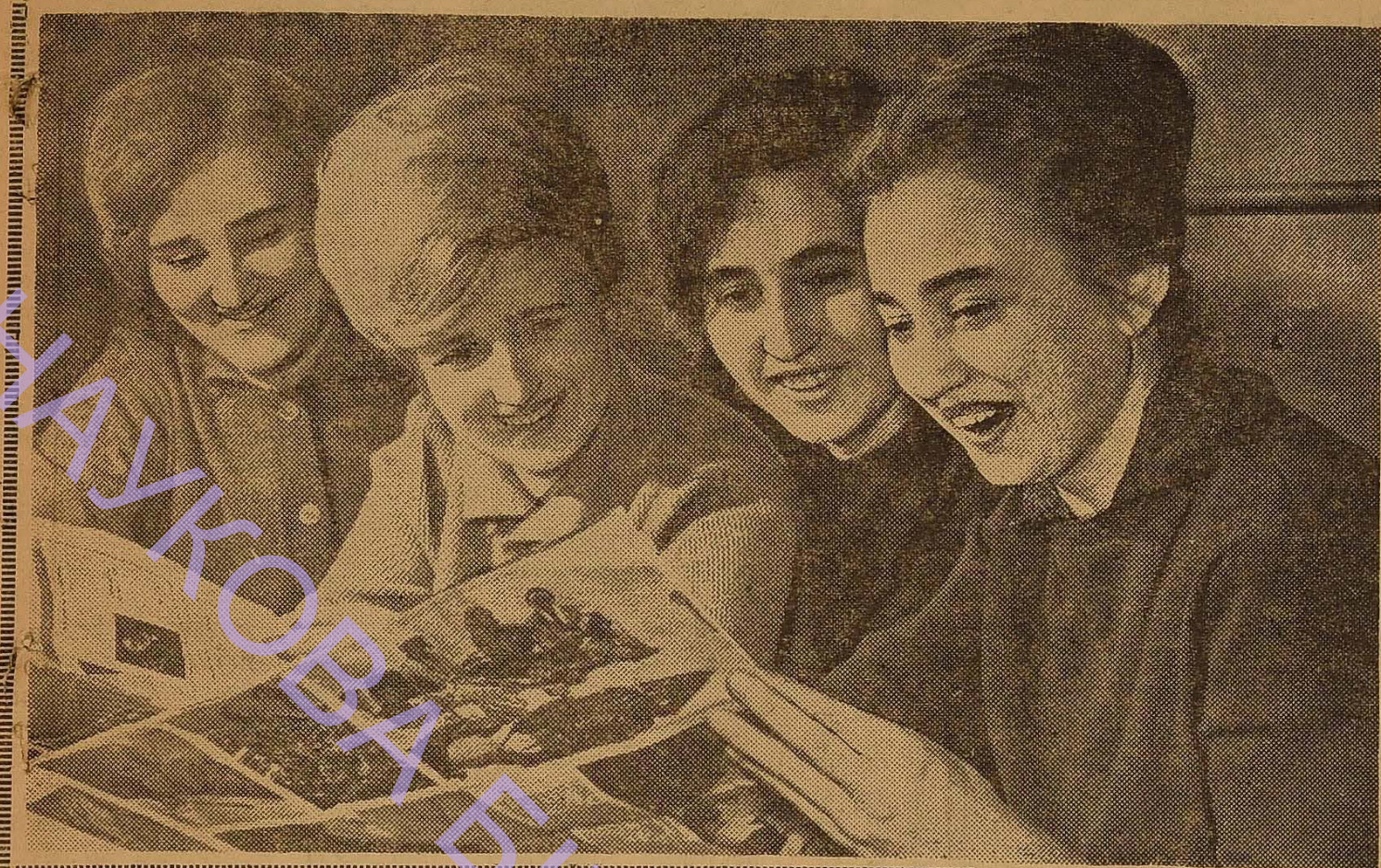
ково-дослідної і господарської діяльності в 1965-1966 навчальному році, розповіли доцент О. Богатський та проректор по науковій роботі професор В. Федосеев.

У березні будуть прочитані доповіді про шляхи і методи роботи груп і постів сприяння народному контролю.

Наступні заняття відбудуться 11 березня.

М. ДОБРОГОРСЬКИЙ.

ПРАЦЬОВИТІ, СКРОМНІ, СЕРДЕЧНІ Й ЧУЙНІ!

ЇЇ ЛЮБЛЯТЬ ВСІ

Її добре знають не тільки в нашій мові для студентів університетів та педінститутів України. Її знають далеко за межами нашого міста, нашої республіки, в науково-дослідних інститутах, учбових закладах Києва, Ленінграда, Москви.

Доцент Тамара Олександрівна Бровченко висококваліфікований спеціаліст в галузі фонетики іноземних мов. Авторитет допитливо-наукового працівника вона здобула наполегливою працею. Трудолюбність, акуратність в роботі, точність, відмінне знання предмету — ось якості, які допомагають їй переборювати серйозні труднощі в наукових дослідженнях, одержувати бажані результати.

Тамара Олександрівна є душею університетської експериментальної фонетичної лабораторії, якою вона керує і де працює великий колектив викладачів, аспірантів, студентів. Вже опубліковані перші результати наукових досліджень в галузі фонетики іноземних та української мов.

Доцент Бровченко — автор цінного підручника з фонетики ан-

глійської мови для студентів університетів та педінститутів України.

Великою повагою користується Тамара Олександрівна ще й тому, що допомагає молодим викладачам, аспірантам. Вона вчить їх ніколи не зупинятися на досягнутому. І показує в цьому приклад. Вона постійно працює над поповненням своїх знань.

Тамара Олександрівна не кабинетний вчений. Вона завжди в гущі студентів, викладачів. Її можна бачити на конференціях, зборах.

Скромна, сердечна і добра людина, їй чуже почуття зазнайства. Її люблять співробітники і студенти. Не випадково ж її в колі викладачів називають «наша Тамара».

В день свята 8 Березня хочеться побажати Тамарі Олександрівні міцного здоров'я, великого людського щастя і творчих успіхів у її науковій діяльності.

Я. НЕЙДОРФ.

ОСЬ ВОНИ — ЧЕТВЕРО РІЗНИХ (зліва направо): студентки філологічного факультету Людмила ГОРОДЕЦЬКА та Світлана ШЕВЧУК, Надія ЩЕРБИНЬСЬКА з хімічного та Наташа ДОМБРОВСЬКА з фізичного факультетів.

ЩИРИСТЬ

ЯКЩО потрібно терміново проаналізувати дисертацію, виступити з науковою чи методичною доповіддю, провести консультацію для вчителів середньої школи, прочитати відкриту лекцію, то завідуючий кафедрою звернувся до доцента Софії Августинівни Савицької. Він твердо знає: вона не відмовить, робота буде виконана і своєчасно, і якісно.

Понад 25 років віддала роботи в Одеському університеті славна наша трудівниця Софія Августинівна Савицька.

Хочеться завжди бачити Софію Августинівну такою ж енергійною, закоханою в свою справу, щирою.

Г. МІЖЕВСЬКА.

ПОВАГА

В цей день я не зустрінує з цією дівчиною в факультетській гардеробній, не побачу її привітну посмішку. Вона не скаже мені: «Доброго ранку».

В цей день взагалі ніхто не прийде на наш факультет. В цей день перше свято весни. Не прийде і ця дівчина.

Рік тому наша студентська епопея розпочалась з польових робіт в одному з приміських колгоспів. Саме там я звернув увагу на цю дівчину — Лену Іваницьку.

Не всі юнаки філологічного витримували спеку літа 1964 року. Не всі вони виконували норму. Але в графі, де було прізвище студентки О. Іваницької, завжди стояло: «Норма, півтори норми». Так зарекомендувала себе в колгоспі Олена Іваницька. Такою знали ми її місяць. Настав час прощання з колгоспом. Перед від'їздом студенти давали прощальний концерт. Великий успіх випав на долю Лени. Довго її не відпускали зі сцени. Три пісні виконала Лена.

Леночка сидить на три столи попереду мене. Другий рік це її постійне місце. Звідси добре видно кафедру, викладача.

Довге чорне волосся спадає на плечі. Обличчя не видно. Лена схилилась над конспектом. Видно тільки швидкі рухи руки. Не по-

вернується. Пише. Так, конспект у Іваницької зразковий. Рядок в рядок, буква до букви. Жодної пропущеної лекції. В дні сесії багато хто заздрить її конспектам.

Я ще і ще раз дивлюся на нашу Лену. Маленька, чорнявенька, вона й зовсім не помітна на лекціях. Але тільки на лекціях. На практичних же заняттях, на семінарах нашу Лену не пізнати. Спалахує в її очах «живинка», вогник знань, невтримне бажання сперечатись і шукати істину.

Іваницька сперечається ґрунтовно. Цю ґрунтовність їй дають книги, література, прочитана поза програмою, постійна вдумливість, зосередженість, невпинний потік думок. Про таких студентів наші викладачі відгукуються приблизно так:

— Приємно працювати з такою молоддю. Такі начебто знаходяться в постійному контакті з нашою думкою.

Коло інтересів нашої Лени — це і логіка, і психологія, і філософія, і, звичайно ж, мова і література. Годинами може смакувати вона

слово, що їй сподобалось, днями докопуватись до його значення та історії виникнення.

Дивись на цю завжди усмінену дівчину і думаєш: що ж її істинне покликання — наука? Спорт? Вокал?

Наука любить наполегливих, витриманих, таких, як наша Лена, людина з невтомною жадобою до знань.

Спорт любить сміливих, граціозних, таких, як наша Лена.

Мистецтво — воно те ж любить наполегливих, талановитих, чарівних, таких, як наша Лена.

Репетиція студентського естрадного колективу нашого факультету. Тут завжди можна зустріти Лену. Всі знають, що вдалі виступи на концертах даються нелегко. Товариші Лени по виступах розповідали мені, як наполегливо працює Лена над своїми номерами.

На одному з вечорів у глядачів великий успіх мала пісня Гартнера «Танцюючи звридики». Пісня лунала 2—3 хвилини. Мало хто знав, скільки годин працювала Лена над цією короткою піснею, щоб вона прозвучала м'яко, глибоко, з по-

чуттям. Багато разів повторювалась мелодія, але кожного разу знаходила Лена у себе недоліки. Робота, робота, робота. І нарешті — пісня полилась. Задуховно, лірично, пристрасно.

До Лени Іваницької тягнуться подруги, діляться з нею своїм горем і своїми радощами. Але наша Лена не тільки чуйна. Вона ще й вимоглива. Вимоглива до себе, до своїх товаришів, непримиренна до всього поганого, некрасивого.

Юнак палив в коридорі. Дзвоник. Цигарка впала поруч з урною. Це побачила Іваницька. Ні, вона не кричала. Вона просто присоромила.

Годинами може Іваницька пояснювати своїм подругам те чи інше правило, ту чи іншу задачу.

— І як ти встигаєш, Лено? — запитав я її одного разу.

— Хто не горить, той тліє.

Ось і все, що я хотів розповісти про цю дівчину.

«Горіти» в її розумінні — це складати всі іспити на «відмінно», встигати в спорті, співати на сцені, займатись наукою, постійно удосконалювати свої знання, відчувати глибокий інтерес до всього, що відбувається навколо. І чим ширше коло її інтересів, тим вищим стає її авторитет, повага до неї.

С. ХАНЕВИЧ.

ЧЕТВЕРО РІЗНИХ

ЧЕТВЕРО дівчат. Різні факультети, різні характери. Але всіх їх об'єднує одне: любов до університету, до своєї майбутньої спеціальності. Ріднить їх і те, що всі вони знаходяться в славній когорті радянських студентів. Сам дух радянського студентства згуртовує, здружує їх.

Люда Городецька — студентка філологічного факультету. Коли починаєш розмовляти з Людою, то через хвилину-другу відчуваєш себе невимушено, ніби давно вже з нею знайомий.

За плечима у Люди певний життєвий досвід. В 1957 році вона закінчила культосвітній технікум; а потім працювала в сільській бібліотеці. За прямо-ту і чесність, за бойовий запал Сільські комсомольці обирають Люду своїм вожаком. В 1959 році парторганізація колгоспу приймає Люду до лав КПРС. І вона ще вимогливішою стає до себе.

Людмила мріяла стати педагогом, виховувати дітей, віддавати їм всі знання і сили. Тому і вступила до університету.

З повагою ставляться до Люди на факультеті. Вона член бюро партійної організації. В гуртожитку Городецька головний організатор молодіжних вечорів та диспутів. Дуже люблять і пишаться Людою, яка готова будь-коли допомогти товаришам, її однокурсникам.

До пари Люді і її однокурсниця Світлана Шевчук. І хочовні вона відрізняється від своєї подруги, але в їх характеристиках є спільне: наполегливість, любов до людей, до справи.

Ще на першому курсі комсомольці обрали Світлану своїм комсоргом. І вони не помилились. З усім, що наболіло на душі, дівчата звертаються до Світлани, діляться з нею.

...А ось і Надія Щербинська. Вона студентка хімічного факультету.

В 1960 році Надя закінчила школу з золотою медаллю. Два роки пропрацювала в Черкаському кінопрокаті. В 1962 році успішно склала вступні іспити до університету. Заняття не заважають Надії брати активну участь у громадській роботі свого факультету. Вона член комсомольського бюро факультету. Приходять до Надії хлопці і дівчата. Одні не дали стипендію, іншому — гуртожиток. Доводиться розбиратися, допомагати. Люблять і поважають Надю на факультеті. Особливо симпатизують їй дівчата по кімнаті.

І, нарешті, про останню представницю четвірки — Домбровську Наташу. Вона — фізик. Ця дівчина якось зразу приваблює до себе співрозмовника. Наташа староста курсу. Вона відмінниця. Взагалі другий курс фізичного факультету відзначається товаристкістю. Хлопці і дівчата часто збираються разом, ходять в театри, а потім разом обговорюють спектаклі.

— Початок дружби, — розповідає Наташа, — поклада робота в колгоспі, а потім навчання.

Ось я коротко і розповів про наших хороших дівчат.

А хочу я закінчити свою розповідь сердечним поздоровленням з днем 8 Березня і побажати дівчатам відмінного навчання і великого щастя в особистому житті.

В. ШЕРСТОВ.

БАЖАЄМО ЩАСТЯ

Всі пори року хороші, але справедливо вважається чудовою порою — весна. Щорічно з її першим подихом ми поздоровляємо дорогих радянських жінок з їх прекрасним святом.

Напевно, більше немає в нас чоловічих професій. Наші жінки давно довели, що вони можуть оволодіти будь-якою професією, яка раніше вважалась привілеєм чоловіків. Не знаю, чи було раніше викладання іноземних мов чоловічим привілеєм, але в наші дні жінок-викладачів переважна більшість. Тільки п'ята частина кафедри іноземних мов — ми, чоловіки.

Зовсім недавно, напередодні дня Радянської Армії, співробітникам кафедри, колишнім фронтовикам, було приємно чути, як тепло і сердечно поздоровили їх жінки з цим святом. Вони поділились спогадами, розповіли про бойові дії, в яких їм довелося брати участь. Атмосфера дружби і радості панувала на цій імprovізованій зустрічі. Від імені нашої невеликої групи чоловіків я хочу подякувати вам, дорогі жінки, від усієї душі за увагу.

Тепер дозвольте поздоровити вас за дорученням всіх восьми «хлопців» кафедри з вашим прекрасним весняним святом, побажати вам щастя, успіхів у всьому. Будьте завжди молодими і красивими!

В. ДАНЧЕВ.

ЩО ПОКАЖЕ ОГЛЯД

— Секретів розкривати не будемо, — так сказали мені на філологічному факультеті, відповідаючи на запитання про підготовку до огляду художньої самодіяльності.

— Так, секрети зараз розкривати не варто, а взагалі щодо самодіяльності... йдіть в студклуб, — це вже мені порадили в комітеті комсомолу університету.

Що ж, таємниці хай залишаться таємницями (до 14 березня). Питання поставимо ширше.

ЯК І ЧИМ ЖИВЕ ХУДОЖНЯ САМОДІЯЛЬНІСТЬ УНІВЕРСИТЕТУ?

На нього відповідає керівник студклубу Едуард Чечельницький:

— Основу нашої художньої самодіяльності, її базу складають такі численні колективи, як-от: хор, танцювальний колектив, капела бандуристів

«Тополя», вокальний ансамбль, оркестр народних інструментів та інші. Вони завжди представляють самодіяльність університету на вузівських оглядах, підтримують добру нашу традицію — займати тільки призиви місця.

З цими колективами працюють досвідчені керівники, які неодноразово премійовувались. В цьому році, наприклад, нас чекає поїздка з візитом дружби в університет однієї з союзних республік.

Успіхи, як бачимо, незаперечні. Але послухаємо далі:

— В останній час, на жаль, робота наших самодіяльних колективів викликає тривогу. І не тому, наприклад, що наш хор торік зайняв друге місце на огляді. Це не поразка, хоч раніше він завжди був першим. Хвилює інше (і на це не будемо закривати очі): чомусь знизився загальний стан роботи художньої самодіяльності в ос-

татний час: немає тієї активності, бажання.

В чому ж справа? Куди поділись активісти самодіяльності?

Майже повністю поновились склади колективів. «Ветерани»-випускники пішли, а на їх місце прийшли першокурсники, з якими потрібно працювати і працювати. Старих «фанатів» замінили нові, які з великим ентузіазмом і любов'ю віддають себе заняттям в різних гуртках. Найбільш активні зараз, мабуть, комсомольці-хіміки з першого курсу. Мов би в протигагу їм виступають студенти історичного факультету. Декілька років тому вони, добре підготовлені, були основою хору. Але в цьому році шановні історики раптом відмовляються, послаючись на те, що вчаться на четвертих-п'ятих курсах, хоч в факультетській самодіяльності беруть участь. Що ж, п'ятий курс — це зрозуміло. Але ж раніше студенти-дипломники знаходили час для репетицій.

Ось чим тепер пояснюється те, що хор послабився: в ньому не вистачає хлопців.

Танцювальний колектив раніше був найсильнішим в місті. Тепер він складається в основ-

ному з першокурсників, які ще не встигли розкрити себе, показати свої здібності. Хоча є надії, що вони, доклавши максимум зусиль, будуть гідними продовжувачами традицій університетської самодіяльності.

Гордість філологічного факультету — капела «Тополя». Серед студентів українського відділення багато здібних музикантів, які є ядром колективу. Але «Тополі», як і оркестру народних інструментів, явно не вистачає людей.

Зараз в жодному ансамблі нема конкурсу: кожен може прийти. І студенти приходять. Одні вкладають в репетиції і концерти всі свої вміння, а інші просто «носять візити» — придуть, запишуться в один з гуртків і... покинуть його. Але є ще й таке, про що не можна мовчати.

Два роки тому прийшов у студклуб нинішній четвертокурсник механіко-математичного факультету Яценко, талановитий співак-тенор. Прийшов сам. І сам же десятки разів підводив своїх товаришів під час концертів — не хотів співати. Причина? Яценко не лувкавить: в самодіяльності не платять. А чи розуміє він, наскільки ганебна для радянського студента така заява? Правильно вирішило керівництво клубу: «Досить його умовляти. Хай тепер навіть сам проситься — не візьмемо». Такі в самодіяльності не потрібні. Потрібні ентузіасти з гарячим серцем, а не з холодним розрахунком. Такі, як комсомольці, які

організують тепер колектив-камерний оркестр на громадських засадах.

Студенти приходять в самодіяльність не просто для розваг. Тут виховується їх інтерес до мистецтва, даються основи того, що неодмінно знадобиться майбутнім вчителям. Тому ставлення до самодіяльності повинно бути таке ж, як і до всього навчального процесу. В цьому відношенні дуже показово є робота секції французької мови кафедри іноземних мов. Всім відомо, які вечори готує зі студентами ст. викладач Н. Свірська. Вірші, пісні, скетчі — все виконується на французькій мові.

Це — вдале поєднання приємного з корисним.

Є претензії у правління студклубу до комітету комсомолу університету. За невеликим винятком всі учасники художньої самодіяльності — комсомольці. Тому прямим обов'язком бюро ЛКСМУ факультетів є всіляка підтримка і допомога комсомольцям, які беруть участь в самодіяльності. Треба сказати, що вони це роблять. А от у членів комітету комсомолу університету руки до цього чомусь не доходять.

І останнє: який настрій у студентів перед оглядом? Зараз скрізь йде напружена підготовка. А результат її? Його покаже огляд.

Як співають учасники КВК — «пусть кому-то повезет, а кому-то нет». До огляду залишилось зовсім небагато часу.

Н. ХАЛІМОШКІНА.

А ЯК СПРАВИ У ВАС?

ПІСЛЯ ОДНОГО РЕЙДУ

КОЖЕН знає, що газета — важлива і гостра ідейна зброя, перший помічник у виховній роботі, трибуна передового досвіду. Як же користуються цією важливою ідеологічною зброєю на нашому факультеті?

Редколегія газети «Історик» вирішила провести рейд, метою якого було виявити, як же розповсюджується наша університетська газета «За наукові кадри».

Свій рейд ми почали з редакції газети. Коли ми зайшли до редакції, то побачили, що на стільці лежить декілька пачок газети «За наукові кадри». На жаль, свіжою друкарською фарбою від газет не пахло, тому що газети, як ми довідалися, були більш ніж тижневої давності. На одній з пачок було написано червоним олівцем — «геофак», на другій — «біофак». Газети для нашого факультету тут не було. Ми запитали: «А де ж газети для істориків?»

— Історики вже взяли свої газети, — відповіли нам.

Це був перший радісний результат нашого рейду. «Добре», — подумали ми.

Але це був завчасний висновок, як ми пізніше переконалися.

На нашому факультеті ми не змогли знайти жодного громадського розповсюджувача газети. Одержують газету з редакції різні люди — секретар деканату по дзвонку з редакції, інколи редактор стінгазети факультету, а то і хто-небудь інший, коли він випадково проходить повз редакцію.

Ще рік тому Галя Маковей одержала доручення розповсюджувати газету на факультеті. Вона мала списки передплатників і видавала їм газети. Але її ніхто

не контролював і поступово про це доручення забули. Галині дали інше завдання, а про старе не було часу згадувати. Коли ми зустріли Г. Маковей, то вона сказала, що тепер вже «звільнила» себе від цих обов'язків, тому що має інше доручення.

Ми звернулись в деканат до секретаря, яка інколи приносить газету на факультет.

— Вам газети? — спитала вона, відчиняючи шафу. На полицях лежало кілька пачок газет за останні тижні.

— А чому ви їх не роздаєте студентам і викладачам? — спитали ми.

— Кому ж роздавати? Листка переплати не маю. Якщо хтось захоче роздати, з радістю віддам газети.

На кафедрах і в аудиторіях ми почули численні скарги на те, що газети надходять нерегулярно і часто їх одержують не ті, хто передплатив газету, а зовсім випадково зустрінуті студенти.

Нам вдалося також довідатись, що передплату на газету ведуть одні люди, а розповсюджують зовсім інші. Ми поцікавились, чи є в складі партійного або комсомольського бюро відповідальні за розповсюдження газет. Відповідь була такою, що склалось враження: самі члени бюро не знають чи є такі люди.

Хвилювало нас і те, що на факультеті немає вітрини для газети «За наукові кадри».

Наш рейд закінчився розмовою в партбюро, де нам пообіцяли усунути всі вказані недоліки.

Стінгазета «ІСТОРИК», колективний кореспондент газети «За наукові кадри».

ЗА ПЕРШІСТЬ

ПРОТЯГОМ чотирьох днів в м. Запоріжжі вели боротьбу за першість найсильніші шахісти вузів. На цей крупний турнір прибуло одинадцять команд. В упертій боротьбі колектив наших шахістів в складі — кандидатів у майстри спорту Альбурга, Балмазі та Чебаненко, першорозрядників Берченко, Ступиченко та Женічківської — зайняв третє місце, пропустивши вперед Дніпропетровський та Харківський університети.

Декількома днями раніше в місті Дніпропетровську вперше в історії спартакіади вузів України розігрувалась першість з акробатики.

В ході командної боротьби команда акробатів зайняла шосте місце.

В. ЛАПКО.

КАЛЕНДАР ПРОВЕДЕННЯ

ОГЛЯДУ-КОНКУРСУ САМОДІЯЛЬНОСТІ ФАКУЛЬТЕТІВ УНІВЕРСИТЕТУ

ОГЛЯД-КОНКУРС художньої самодіяльності проводиться у Великому актовому залі університету.

14 БЕРЕЗНЯ о 17 годині виступає самодіяльність географічного, о 18 годині — біологічного факультетів, о 19 годині — факультету іноземних мов.

15 БЕРЕЗНЯ о 17 годині починає концерт самодіяльність механіко-математичного факультету. О 18 годині виступає самодіяльність фізичного, а о 19 годині — хімічного факультету.

16 БЕРЕЗНЯ о 18 годині дає концерт самодіяльність історичного факультету. Завершує огляд-конкурс колектив філологічного факультету.

ЖЮРІ КОНКУРСУ.

ГУРТОЖИТОК—НАШ РІДНИЙ ДІМ

ЗМАГАННЯ НА КРАЩИЙ ГУРТОЖИТОК І КІМНАТУ

В ці дні, на честь XXIII з'їзду КПРС профком та комітет комсомолу університету вирішили організувати змагання на кращий гуртожиток і кращу кімнату.

Які ж умови цього змагання?

Кращим гуртожитком буде вважатися той, в якому:

1. Систематично підтримується порядок і чистота у всіх кімнатах і в побутових приміщеннях.

2. Відсутні порушення правил внутрішнього розпорядку.

3. Студентська рада систематично піклується про організацію дозвілля в гуртожитку, організацію зустрічей із знатними людьми, лекцій, бесід, диспутів, вечорів відпочинку, екскурсій, культпоходів, колективного відвідування кіно і театрів, забезпечує випуск бюлетнів, сатиричних і бойових листків. У всіх цих заходах повинні брати активну участь всі студенти, що мешкають в гуртожитку.

4. Добре налагоджена робота Черво-

ного кутка.

Кращою кімнатою в гуртожитку вважається та, в якій:

1. Систематично додержується відмінний порядок, дбайливо зберігається інвентар.

2. Проживаючі в кімнаті завжди додержуються всіх правил внутрішнього розпорядку в гуртожитку.

3. Мешканці беруть активну участь у заходах студради, факультету і університету.

4. Студенти — мешканці кімнат успішно вчаться.

Гуртожиток, що займе перше місце, нагороджується перехідним вимпелом. Командант та голова студради — преміюються путівками в будинок відпочинку.

Студенти кімнати, яка займе перше місце в гуртожитку, преміюються 12-денними путівками в спортивно-оздоровчий табір.

Підсумки змагання будуть підведені до 1 Травня 1966 року.